

✧ Texty na tento týden – Ex 12:31–36; Jk 2:17–20; Ex 13:1–14:31; Žd 11:22; Ex 15:1–21; Zj 15:2–4

✧ Základní verš

„Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.““ (Ex 14:13.14)

Vyjítí z Egypta je nejvýznamnější a nejslavnější zkušeností Božího lidu ve Starém zákoně. Tato událost je ukázkovým příkladem toho, jak Bůh porazil nepřátele Hebrejců a vítězně přivedl Izraelce do zaslíbené země. Je také symbolem spasení a vykoupení v Kristu.

Z lidského hlediska se Izraelci nacházeli v zoufalé, přímo bezvýchodné situaci, ze které si nemohli sami pomoci. Jediným východiskem byl Boží čin. Stejně je to i s námi a s otroctvím hříchu, v němž se nacházíme: Jsme ve slepé uličce, ze které si nemůžeme nijak pomoci. Potřebujeme něco ještě silnějšího a velkolepějšího, než bylo vyjítí z Egypta. A skutečně to máme: Kristův kříž a to, co na něm Kristus pro nás všechny udělal.

Události spojené s odchodem Izraelců ze země Gošen (Ex 12) až po Mojžíšovu radostnou píseň (Ex 15) jsou úchvatné a ohromující. Jsou plné Božích znamení, zázraků a mocných vykupitelských činů.

Ale ani ty největší zázraky a nejúžasnější činy spojené s vyjítím z Egypta se nemohou rovnat tomu, co pro nás Kristus udělal na kříži. Události exodu jsou jen předzvěstí toho všeho.

✧ Osnova lekce:

V této lekci budeme sledovat bezprostřední události po desáté ráně, kdy faraon propouští Izraelce a ti pod Božím vedením opouštějí Egypt, stejně jako jejich cestu za svobodu, zázračné přejítí přes Rudé moře a zničení egyptské armády. Právě tyto události budou velkým naplněním Božího zaslíbení a poslouží k upevnění důvěry Izraelců k jejich Bohu.

- ☐ Ex 12:31–36 - Odchod z Egypta a faraónova prosba o požehnání (neděle)
- ☐ Ex 13:1–16 - Zasvěcení prvorozených jako památka na vyvedení z Egypta (pondělí)
- ☐ Ex 13:17–22 - Boží vedení Izraelců skrze oblakový a ohnivý sloup (úterý)
- ☐ Ex 14:13–31 - Přechod přes Rudé moře a zničení egyptské armády (středa)
- ☐ Ex 15:1–21 - Píseň Mojžíše a Mirjam na oslavu Božího vítězství (čtvrtek)

NE 3. srpna – „JDĚTE, SLUŽTE HOSPODINU“

Ex 12:31-36 „³¹Ještě v noci povolal Mojžíše a Árona a řekl: „Seberte se a odejděte z mého lidu, vy i Izraelci. Jděte, služte Hospodinu, jak jste žádali.“³²Vezměte také svůj brav i skot, jak jste žádali, a jděte. Vyproste požehnání i pro mne.“³³Egyptané naléhali na lid a spěchali s jeho propuštěním ze země, protože si říkali: „Všichni pomřeme!“³⁴Lid tedy vzal těsto ještě nevykynuté, zabalil díže do plášťů a nesl na ramenou.“³⁵Izraelci jednali podle Mojžíšova rozkazu; vyžádali si též od Egyptanů stříbrné a zlaté šperky a pláště.“³⁶A Hospodin zjednal lidu přízeň v očích Egyptanů a oni jim vyhověli. Tak vyplenili Egypt.“

Ex 12:1-12 „¹Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: ²„Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce.“³Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu.“⁴Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližší jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka.“⁵Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz.“⁶Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet.“⁷Pak vezmou trochu krve a potřou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst.“⁸Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.“⁹Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi.

¹⁰Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm. ¹¹Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. ¹²Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. “

PO 4. srpna – ODEVZDÁNÍ PRVOROZENÝCH HOSPODINU

Ex 13:1.2.14-16 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Posvět’ mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!“ [...] ¹⁴„Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, odpovíš mu: ‚Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví. ¹⁵Když se farao zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětuji Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.‘ ¹⁶To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvýma očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta.““

Jk 2:17-20 „¹⁷Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. ¹⁸Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky.“ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutech. ¹⁹Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho. ²⁰Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?“

Ex 13:1-16 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Posvět’ mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!“ ³Mojžíš řekl lidu: „Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného. ⁴Vycházíte dnes, v měsíci ábíbu. ⁵Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu: ⁶Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne bude slavnost Hospodinova. ⁷Nekvašené chleby se budou jíst po sedm dní. Nespatří se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se u tebe nespatří žádný kvas. ⁸V onen den svému synovi oznámíš: ‚To je proto, co mi prokázal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.‘ ⁹A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby v tvých ústech zůstal Hospodinův zákon, neboť pevnou rukou tě vyvedl Hospodin z Egypta. ¹⁰Budeš dbát na toto nařízení ve stanovený čas rok co rok. ¹¹Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, jak přísěně zaslíbil tobě i tvým otcům, a až ti ji dá, ¹²všechno, co otvírá lůno, odevzdáš Hospodinu. Všichni samečci, které tvůj dobytek vrhne nejprve, budou patřit Hospodinu. ¹³Každého osla, který se narodil jako první, vyplátíš jehnětem. Kdybys jej nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Také každého prvorozeného ze svých synů vyplátíš. ¹⁴Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, odpovíš mu: ‚Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví. ¹⁵Když se farao zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětuji Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.‘ ¹⁶To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvýma očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta.““

Ž 24:1 „Davidův; žalm . Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.“

Ag 2:8 „Mé je stříbro, mé je zlato, je výrok Hospodina zastupů.“

Ko 1:14 „V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.“

ÚT 5. srpna – PŘECHOD PŘES RUDÉ MOŘE

Ex 13:17-22 „¹⁷Když farao lid propustil, nevedl je Bůh cestou směřující do země Pelištejců, i když byla kratší. Bůh totiž řekl: „Aby lid nelitoval, když uvidí, že mu hrozí válka, a nevrátil se do Egypta.“ ¹⁸Proto Bůh vedl lid oklikou, cestou přes poušť k Rákosovému moři. Izraelci vytáhli z egyptské země rozdělení do bojových útvarů. ¹⁹Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti. Ten totiž zavázal Izraelce přísahou: „Až vás Bůh navštíví, vynesete odtud s sebou mé kosti.“ ²⁰I vytáhli ze Sukótu a utábořili se v Étamu na pokraji pouště. ²¹Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, v noci ve sloupu ohnivém, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci. ²²Sloup oblakový se nevzdálil od lidu ve dne, ani sloup ohnivý v noci.“

Ex 14:1-12 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. ³Farao si o Izraelcích řekne: Bloudí

v zemi, zavřela se za nimi poušť. ⁴Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. ⁵Egypťáckému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraelce propustili z otroctví?“ ⁶Farao dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. ⁷Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egypťské. Na všech byla tříčlenná osádka. ⁸Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egypťského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. ⁹Egypťané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pi-chirotu před Baal-sefónem. ¹⁰Když se farao přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egypťané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. ¹¹A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta?“ ¹²Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“

Ex 6:26 „Z tohoto pokolení pocházejí ten Áron a Mojžíš, k nimž mluvil Hospodin: „Vyved'te z egypťské země Izraelce seřazené po oddílech.““

Ex 12:17.51 „¹⁷Budete dbát na ustanovení o nekvašených chlebech, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše oddíly z egypťské země. Na tento den budete bedlivě dbát. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení.

⁵¹Právě v ten den vyvedl Hospodin Izraelce seřazené po oddílech z egypťské země.“

Ex 7:4 „Farao vás neposlechne, ale já vložím na Egypt svou ruku. Vyvedu zástupy svého lidu, syny Izraele, z egypťské země, ale ji postihnu velkými soudy.“

Ex 12:41 „Když uplynulo čtyři sta třicet let, přesně na den vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egypťské země.“

Ex 14:19.20 „¹⁹Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel ted' za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně ²⁰a vstoupil mezi tábor egypťský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvětloval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili.“

Nu 24:2 „Když se Bileám rozhlédl, spatřil, jak Izrael táboří kmen vedle kmene. Tu se ho zmocnil Boží duch.“

Gn 50:24-26 „²⁴Potom Josef svým bratrům řekl: „Já umírám, ale Bůh vás jistě navštíví a vyvede vás odtud do země, kterou přísáhl Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi.“ ²⁵A zapřísáhl syny Izraelovy slovy: „Bůh vás jistě navštíví a pak odtud vynesete mé kosti.“ ²⁶I umřel Josef, když mu bylo sto deset let; nabalzovali ho a položili do rakve v Egyptě.“

Žd 11:22 „Josef věřil, a na sklonku svého života řekl, že synové izraelští vyjdou z Egypta, a nařídil, co se má stát s jeho kostmi.“

Joz 24:32 „Josefovy kosti, přenesené Izraelci z Egypta, pohřbili v Šekemu na dílu pole, který koupil Jákob od synů Šekemova otce Chamóra za sto kesít. Případlo do dědictví Josefovým synům.“

Ex 14:24 „Za jitřního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egypťský tábor a vyvolal v egypťském táboře zmatek.“

Nu 12:5.6 „⁵Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu a stanul u vchodu do stanu. Zavolal Árona a Mirjam a oba předstoupili. ⁶Řekl: „Poslyšte má slova: Bude-li mezi vámi prorok, já Hospodin se mu dám poznat ve vidění, mluvit s ním budu ve snu.“

Ex 14:11 „A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta?“

ST 6. srpna – KUPŘEDU S VÍROU

Ex 14:26.29-31 „²⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egypťany, na jejich vozy a jízdu.“ [...] ²⁹Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. ³⁰Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egypťany. ³¹Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.“

Ex 14:13-31 „¹³Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egypťany dnes, tak je už nikdy nevidíte. ¹⁴Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“ ¹⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál.“ ¹⁶Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. ¹⁷Já zatvrdím srdce Egypťanů, takže půjdou za nimi. Oslavím na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdu. ¹⁸Egypťané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdu.“ ¹⁹Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel ted' za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně

²⁰A vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvětloval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. ²¹Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. ²²Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. ²³Egyptané je pronásledovali a věšli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. ²⁴Za jitrního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. ²⁵Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěž mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ ²⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu.“ ²⁷Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jítro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. ²⁸Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný. ²⁹Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. ³⁰Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. ³¹Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.“

Iz 41:10.13 „¹⁰Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.

¹³Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: „Neboj se, já jsem tvá pomoc.““

Ex 14:13 ČSP „Mojžíš však lidu řekl: Nebojte se, stůjte a hleďte na Hospodinovu záchranu, kterou vám dnes způsobí, protože Egyptany, které vidíte dnes, již nikdy více neuvidíte.“

J 5:24 „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“

Žd 2:14 „Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla.“

Zj 12:10.11 „¹⁰A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. ¹¹Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti.““

ČT 7. srpna – PÍSEŇ MOJŽÍŠE A MIRJAM

Ex 15:1.2.18.20.21 „¹Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: „Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem. ²Hospodin je má záštit a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho velebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji. [...] ¹⁸Hospodin kraluje navěky a navždy.“ [...] ²⁰Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínek a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním rej. ²¹A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.““

Ž 136:15 „Faraón a vojskem smetl do Rákosového moře, jeho milosrdenství je věčné.“

Ex 15:1-21 „¹Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: „Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem. ²Hospodin je má záštit a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho velebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji. ³Hospodin je bojovný rek; Hospodin je jeho jméno. ⁴Vozy faraónovy i jeho vojsko svrhl v moře, v moři Rákosovém utonul výkvět jeho vozatajstva. ⁵Tůně propastné je zavalily, klesli do hlubin jak kámen. ⁶Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle, tvá pravice, Hospodine, zdrtil nepřítel. ⁷Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rozhorlené, jako oheň strniště je požře. ⁸Dechem tvého chřípí počaly se kupit vody, přibíje stát jako hráze, sesedly se tůně propastné v klín moře. ⁹Nepřítel si řekl: „Pustím se za nimi, doženu je, rozdělím kořist, ukojím jimi svou duši, meč vytasím, podrobí si je má ruka.“ ¹⁰Zadul jsi svým dechem a moře je zavalilo, potopili se jak olovo v nesmírných vodách. ¹¹Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak velkolepý ve svatosti, hrozný v chváldných skutcích, konající divy? ¹²Vztáhl jsi pravici a země je pohltila. ¹³Svým milosrdenstvím jsi vedl tento lid, který jsi vykoupil, provázel jsi jej svou mocí ke své svaté nivě. ¹⁴Uslyšely o tom národy a zmocnil se jich neklid, bolest sevřela obyvatele Pelišteje. ¹⁵Tehdy se zhrozili edómští pohlaváři, moábské vůdce zachvátilo chvění, všichni obyvatelé Kenaanu propadli zmatku. ¹⁶Padla na ně hrůza a strach; pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen, dokud, Hospodine, neprojde tvůj lid, dokud neprojde ten lid, který sis získal. ¹⁷Přiveď se zasadíš je na hoře svého dědictví, kde jsi, Hospodine, připravil své sídlo k přebývání, kde tvé ruce, Panovníku, svatyni sis přichystaly. ¹⁸Hospodin kraluje navěky a navždy.“ ¹⁹Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdou vešli do moře, Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře.

²⁰Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínek a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním rej. ²¹A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.““

Zj 15:2-4 „²Viděl jsem jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří zvítězili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména. Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny ³a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: „Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. ⁴Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svatý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.““

PÁ 8. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtete si 25. kapitolu „Odchod z Egypta“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 281–290; NUD 132–135).

Bůh udělal pro Izraelce navzdory jejich malé víře velké věci. Chtěl je naučit, jak mají myslet a jednat jako jeho vyvolený národ. Bůh je trpělivě vedl a směřoval na místo, kde budou čelit menším problémům. „Izraelci málo znali Boha a málo mu důvěřovali. Proto by se velice báli a zmalomyslněli by. Neměli zbraně a neuměli válčit. Byli dlouhým otroctvím skleslí na duchu a doprovázely je ženy, děti a stáda skotu a bravu. Tím, že je Hospodin vedl k Rudému moři, projevil se jako soucitný Bůh.“ (PP 282; NUD 132)

„Jistota tohoto vykupitelského Božího činu v dějinách nás ujišťuje, že se v budoucnu nemusíme ničeho bát. Poslední verš se zaměřuje na nepřátele, kterým budou čelit při dobývání Kanaanu. Díky moci Boží: „pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen“ (Ex 15,16). Když čelíme zoufalství, když se cítíme zahnaní do kouta a nevíme, kudy kam, můžeme v „Mojžíšově písni“ najít jistotu, protože připomíná velkou událost v dějinách Božího lidu.“

(Andrews Bible Commentary: Exodus. Berrien Springs, MI, Andrews University Press, 2020, s. 214)

Otázky k rozhovoru

1. Proč se tak často ocitáme v pozici Hebrejců po jejich neuvěřitelném vysvobození z Egypta, ale před výzvou Rudého moře? Proč je pro nás navzdory tolika důkazům o Boží dobrotě vůči nám a o jeho moci stále tak snadné projevovat nedostatek víry?

2. Proč faraón pronásledoval Izrael po tom všem, co se stalo, včetně ztráty prvorozených synů? Co se z toho můžeme naučit o nebezpečí zatvrzelosti našeho srdce?

3. Přestože všichni čas od času čelíme těžkým zkouškám, mnozí z nás prožili (a stále prožívají) dobré časy, kdy se nám ani našim blízkým nic zlého nestalo. Proč bychom měli tato období považovat za důkaz Boží milosti a ochrany? Musíme si uvědomit, že se nacházíme na území „nepřítel“. Měli bychom vždy pamatovat na to, abychom v dobrých časech chválili Boha, protože nikdy nevíme, od jakých pohrom nás Bůh ušetří.

20:35

